Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B** **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 539/2001 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 15ης Μαρτίου 2001

περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή

(ΕΕ L 81 της 21.3.2001, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2414/2001 του Συμβουλίου της 7ης Δεκεμβρίου 2001	L 327	1	12.12.2001
►**M2**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 453/2003 του Συμβουλίου της 6ης Μαρτίου 2003	L 69	10	13.3.2003
►**M3**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 851/2005 του Συμβουλίου της 2ας Ιουνίου 2005	L 141	3	4.6.2005
►**M4**	Κανονισμός(ΕΚ) αριθ. 1791/2006 του Συμβουλίου της20ής Νοεμβρίου 2006	L 363	1	20.12.2006
►**M5**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1932/2006 του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 2006	L 405	23	30.12.2006

Τροποποιείται από:

►**A1**	Πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση	L 236	33	23.9.2003

Διορθώνεται από:

►**C1** Διορθωτικό ΕΕ L 29 της 3.2.2007, σ. 10 (1932/2006)

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 539/2001 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Μαρτίου 2001

περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 62 σημείο 2 στοιχείο β), περίπτωση i),

την πρόταση της Επιτροπής ([1]),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ([2]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Από το άρθρο 62 σημείο 2 στοιχείο β) της συνθήκης, προκύπτει ότι το Συμβούλιο θεσπίζει κανόνες για τις θεωρήσεις, όταν υπάρχει πρόθεση διαμονής όχι άνω των τριών μηνών, και καθορίζει τον κατάλογο των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υποχρεούνται να διαθέτουν θεώρηση προκειμένου να διέλθουν τα εξωτερικά σύνορα καθώς και τον κατάλογο των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή. Το άρθρο 61 συγκαταλέγει τον καθορισμό αυτών των καταλόγων μεταξύ των συνοδευτικών μέτρων τα οποία σχετίζονται άμεσα με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων σε χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

(2) Ο παρών κανονισμός εγγράφεται στην εξέλιξη του κεκτημένου του Σένγκεν, σύμφωνα με το πρωτόκολλο που ενσωματώνει το κεκτημένο αυτό στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης («πρωτόκολλο Σένγκεν»). Δεν επηρεάζει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών που απορρέουν από το κεκτημένο αυτό όπως καθορίζεται από το παράρτημα Α της απόφασης 1999/435/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1999, για τον ορισμό του κεκτημένου του Σένγκεν προκειμένου να προσδιοριστεί, δυνάμει των οικείων διατάξεων της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η νομική βάση για κάθε μία από τις διατάξεις ή αποφάσεις που συνιστούν το κεκτημένο του Σένγκεν ([3]).

(3) Ο παρών κανονισμός αποτελεί συνέχεια της ανάπτυξης διατάξεων ως προς τις οποίες επιτρέπεται από το πρωτόκολλο του Σένγκεν η ενισχυμένη συνεργασία, εμπίπτει δε στο πεδίο που ορίζεται στο άρθρο 1 σημείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ([4]).

(4) Κατ' εφαρμογή του πρώτου άρθρου του πρωτοκόλλου σχετικά με τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας που προ-

([1]) ΕΕ C 177 Ε της 27.6.2000, σ. 66.
([2]) Γνώμη της 5.7.2000 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
([3]) ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 1.
([4]) ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31.

▼B

σαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχουν στην έκδοση του παρόντος κανονισμού. Κατά συνέπεια, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του πρωτοκόλλου, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν εφαρμόζονται ούτε στην Ιρλανδία ούτε στο Ηνωμένο Βασίλειο.

(5) Ο καθορισμός των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης και των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή γίνεται μέσω σταθμισμένης, κατά περίπτωση, αξιολόγησης διαφόρων κριτηρίων που συνδέονται ιδίως με την παράνομη μετανάστευση, με τη δημόσια τάξη και την ασφάλεια, καθώς και με τις εξωτερικές σχέσεις της Ένωσης με τις τρίτες χώρες, λαμβάνοντας επίσης υπόψη λόγους περιφερειακής συνοχής και αμοιβαιότητας. Θα πρέπει να προβλεφθεί ένας κοινοτικός μηχανισμός που θα επιτρέπει την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαιότητας όταν μια από τις τρίτες χώρες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ του παρόντος κανονισμού αποφασίσει να υποβάλει στην υποχρέωση θεώρησης τους υπηκόους ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών.

(6) Η ελεύθερη κυκλοφορία για τους υπηκόους της Ισλανδίας, του Λιχτενστάιν και της Νορβηγίας εξασφαλίζεται στο πλαίσιο της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και επομένως οι χώρες αυτές δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΙ του παρόντος κανονισμού.

(7) Για τους απάτριδες και τους έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων από τις διεθνείς συμφωνίες που έχουν υπογράψει τα κράτη μέλη και ιδίως από την «Ευρωπαϊκή Συμφωνία για την κατάργηση των θεωρήσεων για τους πρόσφυγες», του Στρασβούργου, της 20ής Απριλίου 1959, ο καθορισμός της υποχρέωσης θεώρησης ή της απαλλαγής από αυτήν πρέπει να γίνεται σε συνάρτηση με την τρίτη χώρα όπου κατοικούν τα πρόσωπα αυτά και η οποία τους χορήγησε τα ταξιδιωτικά τους έγγραφα. Ωστόσο, λόγω των διαφορών στις εθνικές νομοθεσίες σχετικά με τους απάτριδες και τους έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν κατά πόσον οι εν λόγω κατηγορίες υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης, όταν η τρίτη χώρα στην οποία κατοικούν τα πρόσωπα αυτά και η οποία τους χορήγησε τα ταξιδιωτικά τους έγγραφα συγκαταλέγεται στις χώρες οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης.

(8) Σε ιδιαίτερες περιπτώσεις που δικαιολογούν ειδικό καθεστώς θεωρήσεων, τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν ορισμένες κατηγορίες προσώπων από την υποχρέωση θεώρησης ή αντίθετα να τα υποβάλλουν σε αυτή την υποχρέωση, σύμφωνα ιδίως με το δημόσιο διεθνές ή το εθιμικό δίκαιο.

(9) Χάριν της διαφάνειας του συστήματος και ενημέρωσης των ενδιαφερομένων, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στα υπόλοιπα κράτη μέλη και στην Επιτροπή τα μέτρα που θέσπισαν στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού. Για τους ίδιους λόγους, οι πληροφορίες αυτές δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

(10) Οι όροι εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών ή οι όροι χορήγησης θεωρήσεων δεν θίγουν τους κανόνες για την αναγνώριση της ισχύος των ταξιδιωτικών εγγράφων.

(11) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης, για τη διασφάλιση της χρηστής λειτουργίας του κοινού καθεστώτος θεωρήσεων είναι αναγκαία και ενδεδειγμένη η έκδοση κανονισμού για τον καθορισμό του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων και

▼B

του καταλόγου των χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή.

▼M1

(12) Ο παρών κανονισμός προβλέπει πλήρη εναρμόνιση όσον αφορά τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών και τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από αυτήν την υποχρέωση θεώρησης,

▼B

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο πρώτο

1. Οι υπήκοοι των τρίτων χωρών οι οποίες περιλαμβάνονταιστον κατάλογο του παραρτήματος Ι πρέπει να διαθέτουνθεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατώνμελών.

▼M5
▼C1

Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από την ευρωπαϊκή συμφωνία για την κατάργηση των θεωρήσεων για τους πρόσφυγες, που υπεγράφη στο Στρασβούργο την 20ή Απριλίου 1959, οι έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα και οι απάτριδες πρέπει να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών εάν η τρίτη χώρα στην οποία κατοικούν και η οποία τους χορήγησε το ταξιδιωτικό τους έγγραφο είναι τρίτη χώρα περιλαμβανόμενη στον κατάλογο του παραρτήματος Ι του παρόντος κανονισμού.

▼B

2. ►M1 Οι υπήκοοι των τρίτων χωρών που περιέχονται στονκατάλογο του παραρτήματος ΙΙ απαλλάσσονται από την υποχ-ρεωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 για διαμονές ησυνολική διάρκεια των οποίων δεν υπερβαίνει τους τρίτουςμήνες. ◄

▼M5
▼C1

Επίσης, απαλλάσσονται από την υποχρέωση να διαθέτουν θεώρηση:

— οι υπήκοοι τρίτης χώρας, περιλαμβανόμενης στον κατάλογο του παραρτήματος Ι του παρόντος κανονισμού, που είναι κάτοχοι άδειας τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας η οποία χορηγείται από τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1931/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, περί κανόνων σχετικά με την τοπική διασυνοριακή κυκλοφορία στα εξωτερικά χερσαία σύνορα των κρατών μελών και τροποποιήσεων των διατάξεων της σύμβασης του Σένγκεν [1] όταν οι κάτοχοι αυτοί ασκούν το δικαίωμά τους στα πλαίσια του καθεστώτος της μικρής διασυνοριακής κυκλοφορίας,

— οι μαθητές υπήκοοι τρίτης χώρας, περιλαμβανόμενης στον κατάλογο του παραρτήματος Ι, που κατοικούν σε κράτος μέλος που εφαρμόζει την απόφαση 94/795/ΔΕΥ, της 30ής Νοεμβρίου 1994, σχετικά με κοινή δράση που θεσπίζεται από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου Κ.3 παράγραφος 2 στοιχείο β) της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση όσον αφορά τις διατυπώσεις ταξιδίου για μαθητές, υπηκόους τρίτων χωρών, που διαμένουν σε κράτος μέλος [2] όταν οι μαθητές αυτοί συμμετέχουν σε οργανωμένο ταξίδι στα πλαίσια σχολικής ομάδας συνοδευόμενης από εκπαιδευτικό του ιδρύματος,

[1] ΕΕ L 405 της 30.12.2006, σ. 1.
[2] ΕΕ L 327 της 19.12.1994, σ. 1.

▼C1

— οι έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα, οι απάτριδες και άλλα πρόσωπα που δεν είναι υπήκοοι οποιασδήποτε χώρας, οι οποίοι κατοικούν σε κράτος μέλος και είναι κάτοχοι ταξιδιωτικού εγγράφου εκδοθέντος από το κράτος αυτό.

▼B

3. Οι υπήκοοι νέων τρίτων χωρών προερχομένων από χώρεςσυμπεριλαμβανόμενες στους καταλόγους των παραρτημάτων Ικαι II υπόκεινται αντιστοίχως στις παραγράφους 1 και 2, έωςότου το Συμβούλιο αποφασίσει διαφορετικά, σύμφωνα με τηνπροβλεπόμενη από την οικεία διάταξη της συνθήκης διαδικασία.

▼M3

4. Εφόσον τρίτη χώρα, που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II, καθιερώνει υποχρέωση θεώρησης έναντι των υπηκόων κράτους μέλους, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

α) Εντός 90 ημερών από την ανακοίνωση ή την εφαρμογή της καθιέρωσης υποχρέωσης θεώρησης από την τρίτη χώρα, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τη γνωστοποιεί γραπτώς στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή. Η γνωστοποίηση αυτή δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, σειρά C. Η γνωστοποίηση καθορίζει την ημερομηνία εφαρμογής του μέτρου και το είδος των σχετικών ταξιδιωτικών εγγράφων και θεωρήσεων.

Εάν η τρίτη χώρα άρει την υποχρέωση θεώρησης πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, η γνωστοποίηση καθίσταται περιττή.

β) Η Επιτροπή προβαίνει, αμέσως μετά τη δημοσίευση και κατόπιν διαβουλεύσεων με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, σε διαβήματα προς τις αρχές της οικείας τρίτης χώρας για την επαναφορά της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης.

γ) Εντός 90 ημερών από τη δημοσίευση της γνωστοποίησης η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεων με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο. Η έκθεση μπορεί να συνοδεύεται από πρόταση που να προβλέπει την προσωρινή επαναφορά της υποχρέωσης θεώρησης έναντι των υπηκόων της οικείας τρίτης χώρας. Η Επιτροπή μπορεί επίσης να υποβάλλει την πρόταση αυτή κατόπιν διαβουλεύσεων με το Συμβούλιο σχετικά με την πρότασή της. Το Συμβούλιο αποφαίνεται επί της προτάσεως εντός τριών μηνών με ειδική πλειοψηφία.

δ) Εάν το κρίνει απαραίτητο, η Επιτροπή μπορεί, χωρίς προηγούμενη έκθεση, να υποβάλει πρόταση για την προσωρινή επαναφορά της υποχρέωσης θεώρησης έναντι των υπηκόων της τρίτης χώρας που αναφέρεται στο στοιχείο γ). Στην πρόταση αυτή εφαρμόζεται η διαδικασία που προβλέπεται στο στοιχείο γ). Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να δηλώσει αν επιθυμεί να παραλείψει η Επιτροπή την προσωρινή επαναφορά της υποχρέωσης θεώρησης χωρίς προηγούμενη έκθεση.

ε) Η διαδικασία που προβλέπεται στα στοιχεία γ) και δ) δεν εμποδίζει την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση τροποποίησης του παρόντος κανονισμού προκειμένου να μετατεθεί η οικεία τρίτη χώρα στο παράρτημα I. Εφόσον, όπως προβλέπεται στα στοιχεία γ) και δ), αποφασισθεί η λήψη προσωρινού μέτρου, η πρόταση τροποποίησης του παρόντος κανονισμού υποβάλλεται από την Επιτροπή το αργότερο εννέα μήνες μετά την έναρξη ισχύος του προσωρινού μέτρου. Αυτή η πρόταση πρέπει να περιέχει επίσης διατάξεις για την άρση των προσωρινών μέτρων που μπορεί να έχουν ληφθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες οι οποίες προβλέπονται από τα στοιχεία γ) και δ). Στο μεταξύ η Επιτροπή συνεχίζει τις προσπάθειές της ώστε να πεισθούν οι αρχές της τρίτης χώρας να εφαρμόσουν εκ νέου την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους του ενδιαφερομένου κράτους μέλους.

στ) Αν η οικεία τρίτη χώρα καταργήσει την υποχρέωση θεώρησης, το κράτος μέλος γνωστοποιεί την κατάργηση στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή. Η γνωστοποίηση αυτή δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφη-*

▼M3

μερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σειρά C. Οποιοδήποτε προσωρινό μέτρο αποφασισθέν σύμφωνα με το στοιχείο δ) λήγει αυτομάτως επτά ημέρες μετά τη δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα. Αν η οικεία τρίτη χώρα έχει εισαγάγει απαίτηση θεώρησης για τους υπηκόους δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών η ισχύς του προσωρινού μέτρου θα λήξει μόνο μετά την τελευταία δημοσίευση.

5. Ενόσω εξακολουθεί να μην υπάρχει αμοιβαιότητα απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης μεταξύ τρίτης χώρας η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα II και κράτους μέλους, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο πριν από την 1η Ιουλίου κάθε έτους με άρτια χρονολογία σχετικά με τη μη ύπαρξη αμοιβαιότητας και, κατά περίπτωση, υποβάλλει τις κατάλληλες προτάσεις.

▼B

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «θεώρηση» νοείται η άδεια που εκδίδεται από κράτος μέλος ή η απόφαση που λαμβάνεται από κράτος μέλος και η οποία απαιτείται με σκοπό:

— την είσοδο σε αυτό το κράτος μέλος ή σε περισσότερα κράτη μέλη, για διαμονή η συνολική διάρκεια της οποίας δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες,

— τη διέλευση μέσω του εδάφους αυτού του κράτους μέλους ή περισσότερων κρατών μελών, με εξαίρεση τη διέλευση από αερολιμένα.

▼M5
▼C1

———————

▼B

Άρθρο 4

1. Ένα κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει εξαιρέσεις από την υποχρέωση θεώρησης κατ' άρθρο 1 παράγραφος 1, ή από την απαλλαγή θεώρησης κατ' άρθρο 1 παράγραφος 2, όσον αφορά:

▼M5
▼C1

α) στην παράγραφο 1 το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

α) τους κατόχους διπλωματικών διαβατηρίων, υπηρεσιακών/επίσημων διαβατηρίων ή ειδικών διαβατηρίων, σύμφωνα με τη μία ή την άλλη διαδικασία που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 789/2001, της 24ης Απριλίου 2001, που επιφυλάσσει στο Συμβούλιο εκτελεστικές εξουσίες σχετικά με ορισμένες λεπτομερείς διατάξεις και πρακτικές διαδικασίες εξέτασης αιτήσεων θεώρησης [1]·

▼B

β) τα πληρώματα της πολιτικής αεροπορίας και του εμπορικού ναυτικού,

γ) το πλήρωμα και τους ιπτάμενους συνοδούς βοηθητικών ή σωστικών πτήσεων και λοιπά πρόσωπα που επεμβαίνουν σε περιπτώσεις καταστροφών και ατυχημάτων,

δ) το πολιτικό πλήρωμα πλοίων που κινούνται σε διεθνείς ποτάμιες οδούς,

[1] ΕΕ L 116 της 26.4.2001, σ. 2. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2004/927/ΕΚ (ΕΕ L 396 της 31.12.2004, σ. 45).

▼B

ε) τους κατόχους αδειών διέλευσης «laissez-passer» οι οποίες χορηγούνται από ορισμένους διεθνείς διακυβερνητικούς οργανισμούς στους υπαλλήλους τους.

▼M5
▼C1

2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να απαλλάσσει από την υποχρέωση θεώρησης:

α) τους μαθητές υπηκόους τρίτης χώρας περιλαμβανόμενης στον κατάλογο του παραρτήματος I, οι οποίοι κατοικούν σε τρίτη χώρα περιλαμβανόμενη στον κατάλογο του παραρτήματος II ή στην Ελβετία και το Λιχτενστάιν, όταν οι μαθητές αυτοί συμμετέχουν σε οργανωμένο ταξίδι στα πλαίσια σχολικής ομάδας συνοδευόμενης από εκπαιδευτικό του ιδρύματος·

β) τους έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα και τους απάτριδες εάν η τρίτη χώρα στην οποία κατοικούν και η οποία τους χορήγησε το ταξιδιωτικό τους έγγραφο συγκαταλέγεται μεταξύ των τρίτων χωρών του παραρτήματος II·

γ) τα μέλη των ενόπλων δυνάμεων που μετακινούνται στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ ή της Σύμπραξης για την Ειρήνη και είναι κάτοχοι εγγράφων αναγνώρισης και εντολών αποστολής που προβλέπονται από τη συμφωνία μεταξύ των κρατών που είναι συμβαλλόμενα μέρη του ΝΑΤΟ επί του νομικού καθεστώτος των δυνάμεων αυτών, της 19ης Ιουνίου 1951.

▼B

3. Ένα κράτος μέλος μπορεί να θεσπίσει, για πρόσωπα που ασκούν κατά τη διαμονή τους αμειβόμενη δραστηριότητα, εξαιρέσεις από την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης κατ' άρθρο 1, παράγραφος 2.

Άρθρο 5

1. Εντός δέκα εργάσιμων ημερών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στα λοιπά κράτη μέλη και στην Επιτροπή τις εξαιρέσεις που θέσπισαν δυνάμει του άρθρου 3 δεύτερη περίπτωση και του άρθρου 4. Οι μεταγενέστερες τροποποιήσεις των μέτρων αυτών ανακοινώνονται εντός πέντε εργάσιμων ημερών.

2. Οι γνωστοποιήσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 δημοσιεύονται από την Επιτροπή, για λόγους ενημέρωσης, στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 6

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών όσον αφορά την αναγνώριση των κρατών και των εδαφικών οντοτήτων, όπως και των διαβατηρίων, εγγράφων ταυτότητας ή ταξιδιωτικών εγγράφων που εκδίδονται από τις αρχές αυτών των κρατών και εδαφικών οντοτήτων.

Άρθρο 7

1. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 574/1999 του Συμβουλίου [1] αντικαθίσταται από τον παρόντα κανονισμό.

2. Τα οριστικά κείμενα της Κοινής προξενικής εγκυκλίου (ΚΠΕ) και του Κοινού εγχειριδίου (ΚΕ), ως ορίζονται στην απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής Σένγκεν, της 28ης Απριλίου 1999 [SCH/Com-ex(99) 13], τροποποιούνται ως εξής:

[1] ΕΕ L 72 της 18.3.1999, σ. 2.

▼B

1. Ο κατάλογος του τμήματος Ι του παραρτήματος 1 της ΚΠΕ και του τμήματος Ι του παραρτήματος 5 του ΚΕ αντικαθίσταται ως εξής:

   «Κοινός κατάλογος τρίτων χωρών των οποίων οι υπήκοοι υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης εκ μέρους των κρατών μελών που δεσμεύονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 539/2001.»

2. Ο κατάλογος του παραρτήματος 1, τμήμα Ι της ΚΠΕ και του παραρτήματος 5, τμήμα Ι του ΚΕ αντικαθίσταται με τον κατάλογο του παραρτήματος Ι του παρόντος κανονονισμού.

3. Ο τίτλος του παραρτήματος 1, τμήμα ΙΙ, της ΚΠΕ καθώς και του παραρτήματος 5, τμήμα ΙΙ, του ΚΕ αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:

   «Κοινός κατάλογος τρίτων χωρών των οποίων οι υπήκοοι εξαιρούνται από την υποχρέωση θεώρησης εκ μέρους των κρατών μελών που δεσμεύονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 539/2001.»

4. Ο κατάλογος του παραρτήματος 1, τμήμα ΙΙ της ΚΠΕ και του παραρτήματος 5, τμήμα ΙΙ του ΚΕ αντικαθίσταται από τον κατάλογο του παραρτήματος ΙΙ του παρόντος κανονισμού.

5. Το τμήμα ΙΙΙ του παραρτήματος 1 της ΚΠΕ, και το τμήμα ΙΙΙ του παραρτήματος 5 του ΚΕ καταργούνται.

3. Οι αποφάσεις της εκτελεστικής επιτροπής του Σένγκεν της 15ης Δεκεμβρίου 1997 [SCH/Com-ex(97) 32] και της 16ης Δεκεμβρίου 1998 [SCH/Com-ex(98) 53, αναθ 2] καταργούνται.

▼M1

Άρθρο 8

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

▼B

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Κοινός κατάλογος που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1

1. ΚΡΑΤΗ

Άγιος Βικέντιος και Γρεναδίνες νήσοι

▼M5
▼C1

_____

▼B

Αγκόλα

Αζερμπαϊτζάν

Αίγυπτος

Αιθιοπία

Αϊτή

Ακτή Ελεφαντοστού

Αλβανία

Αλγερία

▼M5
▼C1

Τιμόρ Λέστε

_____

▼B

Αρμενία

Αφγανιστάν

Βανουάτου

Βιετνάμ

▼M5
▼C1

Βολιβία

▼B

Βιρμανία/Μυανμάρ

Βόρεια Κορέα

Βόρειες Μαριάνες (Νήσοι)

Βοσνία-Ερζεγοβίνη

Γεωργία

Γκάμπια

Γκαμπόν

Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα

Ιαμαϊκή

Ινδία

Ινδονησία

Ιορδανία

Ιράκ

Ιράν

Ισημερινή Γουινέα

▼M2

Ισημερινός

▼B

Καζακστάν

Καμερούν

Καμπότζη

Κατάρ

Κεντροαφρικανική Δημοκρατία

Κένυα

Κίνα

Κιργιστάν

Κιριμπάτι

Κονγκό

Κολομβία

Κομόρες

Κούβα

Κουβέιτ

Γκάνα

Γουιάνα

Γουινέα

Γουινέα Μπισσάου

Γρενάδα

Δημοκρατία του Κονγκό

Δομίνικα

Δομινικανή Δημοκρατία

▼M5
▼C1

Σαμόα

▼B

Ερυθραία

Ζάμπια

Ζιμπάμπουε

▼M5
▼C1

_____

▼B

Μαυριτανία

Μικρονησία

Μογγολία

Μοζαμβίκη

Μολδαβία

Μπανγκλαντές

▼M5
▼C1

_____

▼B

Λάος

Λεσότο

Λευκορωσία

Λίβανος

▼B

Λιβερία

Λιβύη

Μαδαγασκάρη

Μαλάουι

Μαλδίβες

Μάλι

Μαρόκο

Μάρσαλ (Νήσοι)

Πράσινο Ακρωτήριο

Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας

Ρουάντα

Ρωσία

Σάντα Λουσία

Σάο Τομέ και Πρίνσιπε

Σαουδική Αραβία

▼M5
▼C1

_____

Μοντενέγκρο

▼B

Μπαχρέιν

Μπελίζ

Μπενίν

Μποτσουάνα

Μπουρκίνα Φάσο

Μπουρούντι

Μπουτάν

Ναμίμπια

Ναούρου

Νεπάλ

Νίγηρας

Νιγηρία

Νότια Αφρική

Ομάν

Ουγκάντα

Ουζμπεκιστάν

Ουκρανία

Πακιστάν

Παλάου

Παπουασία - Νέα Γουινέα

▼B

Περού

Σενεγάλη

▼M5
▼C1

_____

Σερβία

▼B

Σιέρα Λεόνε

Σολομώντος (Νήσοι)

Σομαλία

Σουαζιλάνδη

Σουδάν

Σουρινάμ

Σρι Λάνκα

Συρία

Τανζανία

Τατζικιστάν

Ταϊλάνδη

Τζιμπουτί

Τόγκο

Τόνγκα

Τουβαλού

Τουρκία

Τουρκμενιστάν

Τρινιντάντ και Τομπάγκο

Τσαντ

Τυνησία

Υεμένη

Φιλιππίνες

Φίτζι

2. ΕΔΑΦΙΚΕΣ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΚΡΑΤΗ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ

▼M2

_____

▼B

Παλαιστινιακή Αρχή

Ταϊβάν

▼M5
▼C1

3. ΒΡΕΤΑΝΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΥΠΗΚΟΥ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ:

British Overseas Territories Citizens, που δεν έχουν το δικαίωμα διαμονής στο Ηνωμένο Βασίλειο

British Overseas Citizens

▼**C1**

British Subjects, που δεν έχουν το δικαίωμα διαμονής στο Ηνωμένο Βασίλειο

British Protected Persons

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κοινός κατάλογος που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2

1. ΚΡΑΤΗ

Αγία Έδρα

▼M5
▼C1

Άγιος Χριστόφορος και Νέβις ([1])

▼B

Άγιος Μαρίνος

Ανδόρα

Αργεντινή

Αυστραλία

▼M5
▼C1

Αντίγκουα και Μπαρμπούντα ([1])

▼B

Βενεζουέλα

▼M5
▼C1

_____

▼M4

_____

▼B

Βραζιλία

Γουατεμάλα

▼M2

_____

▼A1

_____

▼B

Ηνωμένες Πολιτείες

Ιαπωνία

▼M2

_____

▼B

Ισραήλ

Καναδάς

Κόστα Ρίκα

Κροατία

▼A1

_____

▼B

Μαλαισία

▼A1

_____

▼M5
▼C1

Μαυρίκιος ([1])

▼B

Μεξικό

Μονακό

([1]) Η απαλλαγή από την υποχρεωτική θεώρηση εφαρμόζεται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος συμφωνίας περί απαλλαγής από τη θεώρηση, που θα συναφθεί με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

▼M5

▼C1

Μπρουνέι Νταρουσσαλάμ

Μπαχάμες ([1])

Μπαρμπάντος ([1])

▼B

Νέα Ζηλανδία

Νικαράγουα

Νότια Κορέα

Ονδούρα

▼A1

_____

▼B

Ουρουγουάη

Παναμάς

Παραγουάη

▼A1

_____

▼M4

_____

▼M5

▼C1

Σεϋχέλλες ([1])

▼B

Σαλβαδόρ

Σιγκαπούρη

▼A1

_____

▼B

Χιλή

2. ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

Ειδική Διοικητική Περιοχή (ΕΔΠ) του Χονγκ Κονγκ ([2])

Ειδική Διοικητική Περιοχή (ΕΔΠ) του Μακάο ([3])

▼M5

▼C1

3. ΒΡΕΤΑΝΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΥΠΗΚΟΟΥ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ:

British Nationals (Overseas)

_____

([1]) Η απαλλαγή από την υποχρεωτική θεώρηση εφαρμόζεται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος συμφωνίας περί απαλλαγής από τη θεώρηση, που θα συναφθεί με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

([2]) Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης ισχύει μόνον για τους κατόχους του διαβατηρίου της Ειδικής Διοικητικής περιοχής του Χονγκ-Κονγκ «Hong Kong Special Administrative Region».

([3]) Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης ισχύει μόνον για τους κατόχους του διαβατηρίου της Ειδικής Διοικητικής περιοχής του Μακάο «Região Administrativa Especial de Macau».